

Przedmowa

Publikacja nieznaney pracy Arnolda Kunsta zbiega się w czasie z podwójną rocznicą, ważną dla tradycji orientalistyki polskiej i przypadającą na rok 2022. Mianowicie orientaliści obchodzą będą stulecie powstania Polskiego Towarzystwa Orientalistycznego oraz dziewięćdziesięciolecie założenia Instytutu Orientalistycznego Uniwersytetu Warszawskiego.

Arnold Kunst (1903–1981) uzyskał doktorat z filologii indyjskiej w Instytucie Orientalistycznym Uniwersytetu Warszawskiego w 1938 roku. Pod kierunkiem prof. Stanisława Schayera (1899–1941), założyciela Instytutu (1932), przygotował rozprawę na temat zagadnień logiki buddyjskiej. W ciągu swej późniejszej kariery akademickiej w School of Oriental and African Studies w Londynie zajmował się głównie tematyką filozofii indyjskiej i myśli buddyjskiej.

Lata wojny spędził w Anglii. Wtedy też podjął się sporządzenia spisu orientaliów, tj. przedmiotów sztuki i rzemiosła pochodzących z Azji i Afryki Północnej, znajdujących się w kolekcjach publicznych i prywatnych na terenie Rzeczypospolitej.

Starannie przygotowany spis zawiera prawie tysiąc sto zarejestrowanych pozycji według stanu na rok 1939. Spis zachował się w postaci kompletnego maszynopisu i jest przechowywany w zbiorach Archiwum Akt Nowych (sygn. 2/136/0/3/216). Jest to bardzo cenny unikatowy dokument, który w zamyśle Autora stanowić miał inwentarz obiektów orientalnych, znajdujących się w kolekcjach polskich w 1939 roku, i który mógłby posłużyć do rewindykacji dóbr kultury zagrabionych podczas wojny.

Publikacja faksymile tego dokumentu pozwala zorientować się w zasobach kolekcji publicznych i prywatnych do wybuchu wojny i z pewnością zainteresuje nie tylko muzealników, lecz także – a może przede wszystkim – orientalistów oraz historyków sztuki i archeologów.

Marek Mejor